

Valentine Pavlic 1-8-8
7019 — 60th Lane
Ridgewood Sta.
Brooklyn, N.Y. 11227

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

National and International Circulation

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND OHIO, WEDNESDAY MORNING, OCTOBER 4, 1967

STEV. LXV — VOL. LXV

Huseinova pot v ZSSR je vzbudila nevoljo

Jordanski kralj je odšel na obisk v Moskvo, da bi dobil orožje za svoje oborožene sile.

WASHINGTON, D.C. — Jordanija je bila trdno povezana z Zahodom vse od svoje ustanovitve po prvi svetovni vojni. Velika Britanija ji je izvežbala in vzdrževala odlično armado v znani Arabski legiji, ki jo je vodil s pomočjo angleških oficirjev znani Glubb paša. Ko je nacionalizem pod vplivom Naserjeve propagande iz Egipta prisilil Jordanijo, da je Glubba odpustila in postavila na čelo Legije domačina, je ostala ta še vedno zahodno usmerjena in najtrdnjejše opora kralju Huseinu. Ta se je naslanjal v naslednjih letih bolj na Washington, ki ga je tudi gospodarsko bogato podpiral.

V zadnjem spopadu med Izraelci in Arabci v preteklem juliju Husein ni mogel od močni arabski propagandi proti Izraelu stati ob strani, ne da bi tvegalo svojo krono. Sklenil je zvezo z Egiptom in stopil ob strani Naserja v vojno proti Izraelu. Z Naserjem je bil hudo poražen, vendar je Husein ostal v Egiptu in vstrajno odpornostjo do poslednjih možnosti v boju proti Izraelu si je pridobil velik ugled v arabskem svetu, toda izgubil je najboljše in najbogatей del svoje države. To bi se daj rad dobil nazaj, zato misli, da potrebuje orožje. Iskal ga je v Ameriki in v Angliji, pa dobil v odgovor le obljube, zato je odšel v Moskvo.

Huseinova pot v Moskvo je napravila v Washingtonu in Londonu slab vtis in povzročila slabo voljo. Morda pomeni Huseinov obisk v Moskvi bolj pritisk na Washington in London kot dejansko spremembo jordanke zunanje politike, resnico bomo videli šele, ko bo znano, kaj je tam opravil. Da Jordanija ruskega orožja ne more plačati z gotovino, je jasno. Njeno gospodarstvo je bilo že preje hudo navezano na gospodarsko podporo, sedaj je še bolj.

Pri francoskih volitvah je izgubila sredina

PARIZ, Fr. — V nedeljo so imeli v Franciji glavne volitve v pokrajinske "glavne svete". Komunisti so svoja mesta v njih skoraj podvojili, svoje položaje so okrepili tudi degaullovc, izgubila pa je nekomunistična zveza leve, ki se je volitev udeleževala v sodelovanju s komunisti.

Ta je kljub temu ostala še vedno daleko najmočnejša. Dobil je 444 poslanskih mest, 11 manj kot jih je imela doslej v glavnih svetih. Degaullovc so jih dobili 180, preje so jih imeli 162; komunisti pa so napredovali od 56 na 97 poslanskih mest.

Vremenski
prerok
pravi:

Večinoma sončno in toplo. Najvišja temperatura 84.

Novi grobovi

Frances Krebelj
Na svojem domu na 7618 Aberdeen Avenue je umrla po dolgi bolezni 85 let stara Mrs. Frances Krebelj, roj. Premru v vasi Veliko Ubelsko, od koder je prišla v ZDA l. 1905, vdova po pok. Mihaelu, ki je prišel v Ameriko l. 1903 iz Ostrožnega Brda in se leta 1906 v Clevelandu s pokojno poročil, mati Mrs. Mary Kvaternik, Anthonyja, pok. Franka in pok. Paula, sestra Emily Arko in Apolonije Mihevc (Cerknica v Slov.). Pokojna je bila članica Društva sv. Ane št. 4 ADZ. Pogreb bo iz Zelenovega pogrebn. zavoda na 6502 St. Clair Avenue jutri ob 8.30, v cerkev sv. Vida ob devetih, nato na Kalvarijo.

Francoski komunisti zmagali v glavnem okoli Pariza

PARIZ, Fr. — Časopisi po svetu so dosti pisali o komunističnih uspehih pri zadnjih volitvah v pokrajinske svete, so pa pri tem prezrli par važnih okoliščin. Najpreje je treba ugotoviti, da so komunisti odnesli največ volivnih zmag v tako imenovanem rdečem pasu okoli Pariza, ki je že od nekdaj levičarski, sedaj pa komunističen. Tam je šest med 95 pokrajinskih uprav, v eni imajo komunisti sami večino, v drugem skupaj z ostalimi levičarji, v 4 so pa zmagali DeGaullovi pristaši. Zunaj Pariza se komunisti niso odrezali tako dobro. Vsega skupaj so si pri volitvah priborili polovico manj mandatov kot DeGaullovi pristaši.

Nad cigareti se se maščevali

BAGDAD, Irak — Iraška diktatura je prepovedala uvoz ameriških in angleških cigaret in svetovala kadilec, naj zagrabijo po prijateljskih izdelkih iz Egipta in Jordana. Verizniki s cigaretami bi se bili radi režimu zahvalili za ta sklep, pa se niso upali pokazati na ulicah. Pa se še bodo, tako trdijo iraški kadilci.

Podpiranje tujine bo la teden odločno

Zakonski predlog za podpiranje tujine je pred konferenco obseh domov Kongresa.

WASHINGTON, D. C. — Pogosto smo pisali, kako hudo je obravnavanje zakona o podpiranju tujine razgibalo duhove v našem Kongresu. Za podpiranje tujine so bili večinoma vsi kongresniki in senatorji, vsakdo med njimi pa ima svoje misli, kako je treba tujino podpirati. Vsa ta različna mnenja naših odgovornih politikov so pa znak, da je naša zunanja politika na prelomu, dežela se oddaljuje in odčituje duhu dosežane smeri v naši zunanji politiki, ni pa še našla nove smeri.

Zakon sta po dolgih debatah izglasovala senat in predstavniški dom, toda vsak je dal zakonu svoje besedilo. Skupna kongresna komisija se sedaj muči, da bi dosegla sporazumno besedilo. Pravijo, da bo ta teden kompromis dosežen, jamčiti pa noče tega nihče. Johnsonova administracija je naredila te dni še zadnji obupen poskus, da reši od svojega besedila, kar se še rešiti da. Poslala je komisiji posebno opozorilo, ki v njem poudarja, kakšne pogubne posledice bo imelo za našo zunanjo politiko na primer stališče predstavniškega doma, da naša administracija ne sme kupčevati v orožju z nobeno državo, ki njene ladje obiskujejo Severni Vietnam. V duhu tega stališča ne bi administracija mogla več delati poslov niti z vsemi NATO državami, ker njihove ladje zaidejo tuptam v Severni Vietnam. Ravno tako škodljivo je senatno stališče, da Izvozno-uvozna banka ne sme kreditirati prodaj ameriškega orožja tujim državam.

Administracija upa, da bo še zadnji trenutek spreobrnila senatorje in kongresnike in jih pridobila za svoje liberalnejše stališče v teh dveh točkah.

Zanimivosti praznovanja 18-letnice rdeče Kine

PEIPING, Kit. — Obrednik, ki velja med kitajskimi komunisti za praznovanje obletnice rojstva kitajskega komunizma, je ostal tudi letos nespremenjen. Pol milijona delovnih ljudi, pa tudi rdeče garde, ki je ne bi ravno mogli prištevati med delavljne množice, in običajnih zija je gledalo na glavno tribuno, da tam vidi tovariša Mao Tsetunga in njegovo okolico in poslušati glavni govor, ki ga ima vsakokratni najbližji Mao za upnik. Za redke tujce, ki so si vse to lahko ogledali, je bilo pa zanimivih par drugih stvari:

Gledali so, kdo vse je na glavni tribuni in so morali ugotoviti, da tam manjka na primer predsednik republike Lu-Sao-či in še cela vrsta nekdanjih vidnih kitajskih komunistov. Ob tej ugotovitvi so se spraševali, koga bo zmanjkalo že prihodnje leto. Sami sebe so tudi spraševali, ali bodo drugo leto sploh še mogli biti v Peipingu.

Padlo je dalje v oči, da je bila tribuna za diplomate skoraj popolnoma prazna, posebno potem, ko je Moskva odpeljala s tribune svoje satelite, ki z njo vred niso mogli prenašati ne ravno olikanega govora sedanjega kitajskega komunističnega ministra Lin Piao. Linov govor so poslušali le diplomate iz Severne Koreje, Severnega Vietnama, Romunije in Albanije.

Edina prijetna novost: glavna parada je trajala samo dve uri in je bila opoldne že končana.

Ljudsko glasovanje bo odločilo o francoskem članstvu v NATO?

PARIZ, Fr. — Tu so prepričani, da bo predsednik De Gaulle predložil vprašanje francoskega članstva v NATO v odločitev volivcem. Pri tem pripominjajo, da izid takega ljudskega glasovanja ne more več veliko na stvari spremeniti, ker je De Gaulle Francijo dejansko že itak umaknil iz NATO.

STOKES ZMAGAL ODLOČNO

Pri včerajšnjih demokratičnih primarnih volitvah za župana je z večino preko 18.000 glasov zmagal Carl Stokes nad sedanjim županom R. S. Locherjem. F. Celeste je dobil le 8.545 glasov. Stokes je torej dobil absolutno večino okoli 10.000 glasov. — Pri volitvah v mestni svet je 17 dosedanjih njegovih članov dobilo preko 50% glasov, s čimer so že izvoljeni. Med temi sta tudi slovenska rojaka Edmund J. Turk, ki je v 23. vardi dobil 75% vseh oddanih glasov, in J. Cimperman v 22. vardi. Jack Banko v 32. vardi ni imel nobenega tekmeča.

CLEVELAND, O. — Napovedi za včerajšnje primarne volitve so trdile, da bo odločno zmago med županom R. S. Locherjem in njegovim glavnim tekmečem Carlom Stokesom le par tisoč glasov. Napovedalci so trdili, da bo nemara zmagal Locher, če bo šlo na volišče preko 220.000 volivcev, če pa jih pojde manj bo zmagovalc Stokes. Volitev se je udeležilo nekaj preko 210.000 volivcev, toda Carl Stokes ni zmagal le s "par tisoč" glasovi, ampak s preko 18.000 in je dobil absolutno večino nad obema ostalima kandidatom pri demokratičnih primarnih volitvah za župana Clevelanda. Njegova zmaga je očitna in jasna. Če bo Stokesu 7. novembra pri glavnih volitvah uspelo poraziti republikanskega kandidata S. Tafta, potem bo on prvi izvoljeni župan katerega izmed ameriških vele mest. Oba njegova tekmeča pri včerajšnjih primarnih volitvah, R. S. Locher in F. Celeste, sta mu obljubila za novembarske volitve podporo.

Po neuradnih podatkih, uradni bodo objavljeni šele v nekaj dneh, je dobil Carl Stokes 110.769 glasov, R. S. Locher 92.033 glasov, F. Celeste pa 8.545 glasov. Razlika, Stokes je torej dobil 10.191 glasov več kot oba njegova tekmeča. Ta sta zmagovalcu častitala takoj, ko je bilo očitno, da je volivni boj odločen v njegovo korist in mu obljubila podporo pri novembrskih volitvah. Stokes je v svojem govoru pred časnikarji obljubil, da bo vodil odločen volivni boj proti republikanskemu kandidatu v novembru in napovedal, da bo mesto Cleveland postalo pod njegovim županovanjem "vzor mestom v Združenih državah".

Carl Stokes je državni poslanec Ohia, je poročen in ima dva otroka. Star je 40 let in živi na 3376 E. 147 St. Po poklicu je odvetnik.

Volitve v mestni svet
Pri volitvah v mestni svet ni prišlo do nobenih večjih presenečenj. Od 33 članov mestnega odbora je bilo včeraj izvoljenih 17, ko so dobili pri nestranskih volitvah preko

Iz Clevelanda in okolice

V bolnici — Mrs. Anna Palcic, 13320 Crossburn Avenue, je v St. John bolnici. Zelimo ji hitrega okrevanja.

Seja — Društvo Carniola Hive 493 T. M. ima nocoj ob sedmih sejo v SND na St. Clair Avenue, soba št. 1.

Pozdravi — Rojak L. Balant iz Loraina pošilja svojim prijateljem v Clevelandu pozdrave iz Atlantic City, N.J.

Dopolnilo k "Zahvali" — Družini Slabe-Perušek izrekata toplo zahvalo tudi vsem članom znane Peruškov družine za nesebično pomoč v težki smrtni nesreči, kar je bilo v včeraj objavljeni "Zahvali" žal prezrto. Naj prizadeti oprostite.

Pogreb — Pogreb pok. Johna Raceta bo v petek ob 8.45 iz Zelenovega pogrebn. zavoda na E. 152 St., v cerkev sv. Kristine ob 9.30, nato na Kalvarijo.

Zakaj so se socijalisti slabo odrezali v Bremenu

BREMEN, Nem. — V novi mestni zbornici imajo socijalisti le 50 mandatov, krščanski socijalisti 32, obe demokratiški stranki, svobodna in narodna, pa 18. Socijalisti so torej nazadovale; zakaj? So že predolgo "vladna" stranka v Bremenu in nosijo vso težo odgovornosti za ne ravno vzorno mestno gospodarstvo. So v Bonnu zavezniki dr. Kiesingerja, ki ga mnogi socijalisti ne marajo radi njegove preteklosti. Volivci še tudi niso pozabili, da je deželi grozila gospodarska kriza in nekaj strahu pred njo jim še zmeraj tiči v košteh.

Poraz socialistov je torej razumljiv, ni pa razumljivo, zakaj so volivci odšli od socialistov k demokratom, saj sta obe demokratiški stranki za javnost še zmeraj močno povezani z nekdanjimi nacisti, posebno narodna demokratiška.

Vatikan napoveduje boj brezbožnemu humanizmu

VATIKAN — Verska zmota o humanizmu je znana že dolga stoletja. Včasih je nastopala tudi pod drugim imenom. Postavlja se na stališče, da človek sam lahko ugotavlja vsak dan. Francozje nas v tem prekašajo. Trenutno niti ne vedo, kdaj bo general De Gaulle jenjal biti predsednik republike — pravijo, da v najboljšem slučaju šele čez 2-3 leta — pa vendar vsi politiki vneta iščejo generalovega naslednika.

Trenutno so sredi zanimanja politične javnosti trije kandidati: DeGaullov zaupnik in sotrudnik ministrski predsednik Pompidou, voditelj neodvisnih republikancev, ki so pa tudi člani sedanje koalicijske vlade, Estaing, in pa voditelj sredinskih strank Mitterrand. Nihče pa ne omenja nobenega komunističnega naslednika. Francozje torej računajo, da komunistična stranka v doglednem času ne bo prišla na oblast. De Gaulle bo 22. novembra 77 let star. Pravijo, da bi rad vladal vsaj do prihodnje pomladi, da bi namreč odpovedal pogodbo z NATO organizacijo in s tem omogočil čisto neodvisno francosko zunanjo politiko.

Dopisujte! Sporočajte novice iz svojega kraja!

Čemu tako hudi boji za postojanko Con Thien?

CLEVELAND, O. — V Južnem Vietnamu se vršijo že nekaj tednov izredno hudi boji za našo utrjeno postojanko na hribu Con Thien. Hrib sam ni niti tako visok kot na primer Šmarna gora pri Kranju, je pa sličen Šmarni gori po tem, da ima zelo lep pregled nad vso okolico. Leži na vzhodni strani Vietnama, ne daleč od morja in obvlada vse prehode čez reko Benhai. Reka je južni rob komunističnega dela demilitarizirane cone in je od Con Thiena oddaljena komaj par milj, torej toliko kot Rožnik od Save.

Ze ti podatki povedo, da se da napraviti iz Con Thiena izvrstna utrjena postojanka, ki ni samo razgledna točka proti sovražnikovim pozicijam ob demilitarizirani coni, ampak tudi zapor za prehod iz te proti jugu v notranjost Južnega Vietnama. Za komuniste ima še drug pomen. Imajo neoviran dostop do tiste točke demilitarizirane cone, ki je najbližja Con Thienu. Tja lahko spravijo brez težav tako svoje čete kot svoje orožje, od tam je pa samo par milj do vrha Con Thiena. Vse to pove dosti nazorno, kako veli-

Kontumu, Ya-Drangu itd., pa se jim ni posrečilo, da bi prisilili tudi male ameriške posadke k predaji.

Sedaj upajo, da se jim nudi prilika v bojih pri Con Thien, kjer jim vojskovanje nudi precej več ugodnosti kot pri prejšnjih poskusih. Najprvo lahko brez skrbi organizirajo dovolj orožja in municije do bližine Con Thiena, tja lahko spravijo tudi vse čete, ki jih mislijo rabiti za napade na Con Thien.

Naša obveščevalna služba trdi, da so generali v Hanoju začeli s pripravami že v zgodnji pomladi. Najprvo so izbrali tabore za svoje vojake in vanje spravili tri divizije svojih rednih čet. Potem so ob reki Benhai organizirali zaklonišča za svojo artilerijo, kamor so spravili ne samo lahke, ampak tudi 50-100 težkih topov. Obenem so organizirali prenos municije za težko in lahko artilerijo.

Ameriškim četam niso mogle ostati neprikrite vse sovražnikove nakane. Zato so se tudi pripravili na odpor na hribu Con Thien, ki ga varuje že od lanskega leta. Poskusili so svojo srečo pri Pleiku,

boji za ta hrib dolgotrajni. Da pa bodo tako hudi, tega pa niso pričakovali. Temu je treba vsaj deloma pripisati, zakaj tako velike zgube.

Pri vsem tem je priroda bolj naklonjena komunistom kot nam. Deževno vreme je namreč nastopilo preje, kot so naši poveljniki pričakovali in je tudi hušje od navadnega. Zato se naše vojne letalstvo ne more tako udeleževati obrombe Con Thiena, kot bi se rado in kot je bilo predvideno v obrambnih načrtih.

Dočim je bil boj za Con Thien prve čase nepretrgano hud, sedaj od časa do časa ponehuje, potem pa zopet oživi. Sumijo, da so komunisti izčrpali zaloge municije in jo morajo sproti donášati s kulji. Take vrste transport je sicer zanesljiv, trpi pa tudi od vremenskih prilik, kajti kulji niso iz železa.

Kako dolgo bodo še trajali boji za Con Thien, se ne da prerokovati. Naši generali pravijo, da komunisti te naše postojanke ne bodo nikoli dobili v roke. Vprašanje pa je, kdaj bo do tega prepričanja prišla tudi vlada v Hanoju.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

83

No. 190 Weds., Oct. 4, 1967

Nobenega Vietnama več

Vietnamsko vojskovanje je razcepilo našo deželo na vse mogoče struje in tokove od kraguljev, ki bi se radi vojskovali do "zmagovitega konca", do golobov, ki bi radi kapitulirali na celi črti. Zato je vojskovanje doseglo tudi nepričakovano in neverjetno slogo na drugem koncu, namreč v krik: nobenega Vietnama več! V tem se strinjajo vsaj zaenkrat kragulji in golobje. Žrtve, ki nam jih nalaga vojskovanje v Vietnamu, in megla, ki leži nad bodočnostjo in koncem vojskovanja, samo poglabljajo to slogo, ki pa ni ravno od danes. V duhu tega gesta politizira naš 90. Kongres že od same spomladi, samo tega nismo opazili.

V aprilu je predsednik Johnson hotel dobiti od senata resolucijo, ki naj bi ga pooblastila do neodvisne ameriške politike v Latinski Ameriki. V senatu so skočili pokoncu in tako razmrcvarili besedilo, ki so ga dobili od administracije, da je predsednik rekel, da je bolje, da ni nobene resolucije kot pa taka, kot jo želi senat. Prvotno besedilo bi namreč dalo predsedniku proste roke za njegovo politiko v Punta del Este, senat mu pa te svobode ni hotel dati.

V maju je narodna obramba predlagala Kongresu, naj ji da bilijon dolarjev za nakup novih izredno hitrih in praktičnih tovornih ladij, ki bi lahko z veliko hitrostjo prevažale čete in vojno opremo po vsem svetu. Senat tega pooblastila ni hotel dati. Ako bi administracija imela tako pooblastilo, bi to pomenilo zanj le novo skušnjava, da se zaplete v nove Vietname, so rekli senatorji.

V juniju so senatorji in kongresniki ostro nastopili že proti sami ideji, da bi se naša dežela mešala v izraelsko-arabski spor. Administracija se je prilagodila njihovem stališču in izraelsko-arabska vojna je minila brez ameriškega vmešavanja. Ako ne bi bil Kongres tako trdovraten, kdo ve, kaj vse bi počelo državno tajništvo?

V juliju je pa Kongres tako glasno protestiral proti pošiljki treh vojaških transportnih letal v Kongo, da je predsednik Johnson dve letali takoj odpoklical s posadkami vred in brez vsake posebne debate.

Nevarno so se zapletle stvari na južni obali Arabskega polotoka, kjer imajo nekatere naše kompanije velike gospodarske interese, pa vendar naša administracija ni hotela vtakniti svojih prstov v pereče vprašanje. Ne meša se tudi v ciprsko krizo, akoravno je zopet na dnevnem redu.

V vseh teh slučajih ni bilo na vidiku nobene nevarnosti, da zabredemo v nove Vietname, pa vendar je Kongres postal oprezen. Njegova opreznost postaja vedno bolj živahna.

Moramo razumeti skrb naših kongresnih politikov. Zvedo vsako leto, ko jim je predložen federalni proračun, da ima naša dežela tretjino svojih oboroženih sil na tujem, to se pravi, okoli milijona naših vojakov služi vojsko zunaj dežele. Raztreseni so na 20 večjih postojankah in na skoraj 1,000 malih. Tako imamo v Evropi kakih 365.000 mož, na Japonskem 40,000, v Južni Koreji 50,000, v Afriki in na Srednjem vzhodu 10,000, v Latinski Ameriki 40,000 in seveda skoraj 550,000 v Južnem Vietnamu. V Latinski Ameriki ni niti ene države, razven Kube, kjer ne bi bilo vsaj nekaj ameriških vojaških uniform. Res, da naši vojaki niso na svojih službenih mestih, da bi varovali tuje dežele, večinoma opravljajo samo strokovna dela ali pa služijo kot instruktorji. Toda skrbeti je zanje treba in jih reševati, ako pridejo v zagato.

Če dalje pomislimo, da ima naša dežela na tujem tudi celo vrsto civilnih organizacij, ki pomagajo našim prijateljem in zaveznikom, potem je upravičeno vprašanje, ali ni morda naša politika šla že predaleč, ali še nismo prenapeli, ali je res treba, da se ponujamo vsemu svetu za varuha, učitelja, vodnika, dobrotnika itd? Zato je zmeraj več glasov, ki pozivajo na premišljanje: kaj je potrebno v zunanji politiki in kaj ni, kaj zmoremo in česa ne, za kaj hočemo prevzeti bremena in za kaj ne.

Naša javnost je dala zaenkrat odgovor samo na vprašanje, ali smo pripravljeni plačevati vse, na kar smo obvezani. Odgovor je negativen, izražen je v obotavljanju Kongresa, da bi administraciji dal nove dohodke, da bi krila izdatke v Vietnamu. Ako se javnost otepa celo stroškov v Vietnamu, koliko bolj trdovratno se bo branila stroškov tam, kjer obveze niso formulirane tako jasno kot so v vietnamskem slučaju.

Amerikanca in njegovega stališča ni težko razumeti. Po vojni se je navadil na visok življenjski standard in hoče imeti še višjega. Narodni dohodek je gotovo temu primeren, ni pa zadosti visok, da bi kril še izredne izdatke kot na primer za vojskovanje v Vietnamu. Stoji torej pred precepom: Ali omejiti izredne izdatke ali omejiti standard ali ga vsaj ne povišati. Precepu se pa ne ogne; stroške za vietnamsko vojno bo moral plačati, ali z novimi davki ali pa z inflacijo in draginjo, ki jo bo inflacija rodila, kolikor je že ni.

Če si je torej naša javnost že postavila meje, tega še ni storila naša federalna administracija. Zaenkrat je le rekla, da bo skrajno previdna v prevzemanju novih obvez na pram tujim državam. Če bo dosledna, bo radi tega morala tudi manj govoriti, da je naša dežela "vodnica" svobodnega sveta, kar v resnici že dolgo vrsto let ni. Vodi ga samo takrat, kar tujina pride v zadrege in zagate.

Seveda se pa naša diplomacija tolaži s tem, da je na svetu vse minljivo, posebno pa razpoloženje naše javnosti. Koliko sprememb smo doživeli samo zadnjih 22 let po drugi svetovni vojni? Kdo bi jih znal naštet? Pa bo končana vietnamska vojna, pa bo prišel nov predsednik, pa bodo pozabljene težave vietnamskega vojskovanja, kot so pozabljene težave v korejski vojni, ameriška javnost se bo pa vrnila v svoj tradicionalni optimizem in ubrala pri izbiri narodnih ciljev in narodnih interesov — stara pota.

BESEDA IZ NARODA

Nekaj spominov, misli in dogodivščin ob skoku iz New Yorka v Cleveland

II.

NEW YORK, N.Y. — Nekaj minut po šestih zjutraj smo se ustavili na vogalu 63. ceste in Sentklerja. Prijatelj Stanko je prvič stal sredi stare slovenske naselbine. Pogled po Aveniji ti ne da prav nič čedne slike, ker se cerkev sv. Vida umika tej navidezni revščini. Nasproti zagledaš hišico, ki nosi skromnost v imenu "Baragov dom." Dva bloka nižje je sentklerški Slovenski dom, ki priča o delovnosti prvih slovenskih naseljencev. Njegova zunanost je že potemnela — kot da izpričuje usihanje življenja v svoji notranjščini in okolju.

Niti lepa jutranja zarja ti ne izmije tega mučnega vtisa!

Vožnja nam je pretresla želodce in jih napolnila s praznino. Tako smo vstopili v malo zajtrkovalnico in smo se spopadli s pogledi volčjih oces na krožniku. Stanko in Jaka sta jih izmila v kavi, jaz pa v mleku. Še smo posedavali in čakali na prebuditve slovenskega Clevelanda, kateremu so napovedavali, da ka bo te dni SAVA preplavila. In v prav ta vzburljivost nas je poglala na nočno pot iz enega velikega mesta, v katerem se Slovenci vtapljamo v prostor in času, ker v obeh minevamo, v drugega, kjer bomo doživeli čudovito vzvalovitev našega življenja. Mislili smo, da bo pomlad zabrisala jesen, ne da bi slutili prihoda mrzle zime . . .

Če bi bil v starem kraju, bi rekel, da je sedem že odzvonilo, ko se je pogled na cesto ustavil na prvem mimoidočem Slovence. Pri vseh letih je bi hitro ubil. Skočil sem na cesto. Bil je že skoraj na vogalu 62. in v svoji zamišljenosti ni zaslišal mojega klica. Katera misel ga je tokrat ogluševala? Ne vem! Poprej mimoidoči in zdaj pred menoj hiteči je bil častitljivi gospod Ivan Avsenek. Njega jaz pač ne morem ujeti ne v telesni hoji in ne v mislih, ki teko iz preteklosti v sedanjost, iskajoče razvzlavačo niti trdih vozlov življenja v bodočnosti. Nekaj teh misli nam razkrije na straneh "Ameriške Domovine". V hitrem minevanju odmerjenega obiska rojstnega mesta ga nisem več srečal niti ne v taki obliki videnja.

Se sem postal na vogalu pred zajtrkovalnico in se oziral po aveniji ob spominjanju, kako sem na njej kot otroče zašel, ko niso imeli na našem vogalu na Glass aveniji v "kendi storu", meni takrat tako priljubljenega "mačjega dreka". Tudi tokrat sem se čudil, kako sem mogel zaiti na drugo stran te široke ceste in iskati nekaj željenega, česar nisem nikdar našel . . .

To spominjanje mi je pretrgal znanec iz Depalje vasi, kateremu smo včasih dejali "Hršov"; zdaj pa je tu čevljarški mojster. Seveda dreto je zavrgel, tudi kopita ne stiska med koleno. Raje na gumb pritiskne in čevlji vrta po ustih "mašine",

da mu ga prav prezveči in pretisne.

Miha se mi zasmeji v besedah: "O, kdo pa je to? Kdaj si pa prišel? Imaš kod prenočišče?" Gotovo je zaslužil, da sem bil ob tistem trenutku revše brez spanja. Vendar moj bratranec Pepe Juhant je kmalu po teh besedah ustavil na vogalu "svojo caro".

Njujorski mušketirji smo se za nekaj časa razšli. Jaka je ubral svojo pot, Stankota in mene pa je odpeljal Pepe na svoj dom. Okoli poldneva sva bilo spet v tem predelu, kjer sva se javila pri izvirku SAVA. Bilo je v "Baragovem domu". Z nama sta prišla tudi Janko in Franci Juhant. Janko je že končal na univerzi Indiana, Franci začne to jesen. Oba sta se vpisala. Ob tem sem spoznal, da organizacija SAVA tudi v Clevelandu — po 10 letih obstojanja — še ni poiskala vseh naših mladih in jih ni povežala. Vsled tega mnogo izgubljenecv še tava in se družijo s sovratniki drugih narodnosti. V tem ni nič napačnega, vendar listi z našega narodnega drevesa odpadajo izsušeni, ker jim debela ne dajejo soku. Hic Rhodus, hic salta!

Povezovanje in iskrenost sta dve važni prvini ohranjanja slovenstva v odprtem tujem svetu!

To prijavljanje mi je dalo priliko, da sem bežno preletel razstavo kiparja Franceta Goršeta. Zdjaj se je lotil oblikovanja v bakru. Iz komercialnega vidika je prešel k uspešnejši formi. Iz umetnostnega pogleda ne morem kaj reči, ker nisem strokovnjak in v naglici se nisem poglobil v strukturo. Upam, da bo del tega pokazal tudi na njunski razstavi, katero bo imel od 3. do 14. oktobra v "Galerie International" na 1095 Madison Avenue. Sele tokrat bo prvič nastopil v vseh teh letih pred mednarodno publiko New Yorka. Pogumno je, da ob 70-letnici življenja in 40-letnici postavlja sebe pred sodbo nekoj širše in zahtevnejše publike z bolj prefinjenim okusom za pravo — kakor tudi za kvazi — umetnost. Uspeh mu bo bodrilo ob umikanju.

Tako sem se spet razgledoval okoli sv. Vida ob spoznanju in občutju, da mladost nikdar čisto ne zamre. Kar so ti takrat dali starši in okolje, ostane v tvoji podzvesti doždevno mrtvo. Vse pa se ti naenkrat obudi v podoživljanju, ko stopiš spet v to okolje. Sem ameriški klevelandski Slovenec, ki je resnično doživljal očetov "stari kraj" toliko let. Ampak neotipljiv privid je bil dan mi prav tu v tem okolju. Tudi strpnost do zamorčkov sem dobil v okolju sv. Vida. Igral sem se z njimi. Skupaj smo često vlekli "mačji drek". Ob takem občutju strpnosti mi je nerazumljivo drobljenje naše narodne skupnosti, ki je očitna tudi opazovalcu ob obisku mimogrede . . .

(Sledi še)

Tone Osovnik

— Skoraj polovico površine države Oregon pokriva gozd.

Klub Ljubljana vabi na zabavo v SDD v Euclidu

EUCLID, O. — Ker sem eden od ustanoviteljev Kluba Ljubljana in več prvih let njegov tajnik, se čutim dolžnega napisati nekaj in povabiti na zabavo v nedeljo, 8. oktobra, v Slov. društveni dom na Recher Avenue. Začetek ob petih popoldne. To bo banket s plesom. Vstopnice so naprodaj pri članih Kluba.

Naš klub je bil ustanovljen leta 1929. To so bili prav slabi časi, kot se še dobro spominjam. Dom je bil v slabem stanju, ko smo ta klub ustanovili. Prirejali smo velike parade in ko so bile končane, takrat je bil brez dolga, četudi nismo imeli drugega kot "pap" in "ajskrim". Pa kaj smo hoteli. Star pregovor pravi, da korajža velja in tako je bilo pri nas. Klub je zasadil močno drevo, ki ga sedaj vsi dobro zalivamo, da se nam ne bo posušilo.

Vsi smo veseli in hvaležni vsem, ki zahajajo v naš dom, vabimo vas tudi sedaj: Pridite na naš banket in ples! S seboj pripeljite še svoje prijatelje in prijateljce!

Klub potrebuje tudi novih članov, ker kot povsod drugod tudi pri nas odhajajo tja, od koder ni vrtnitve. Klub ima vsak zadnji torek v mesecu svojo sejo, po njej pa prigrizek in ples. Na vsaki seji imamo godovanje.

Kot sem že omenil, ste vsi vabljeni, vsi dobrodošli, posebno pa seveda člani Kluba. Naš klub ima samo enkrat na leto tako zabavo. Pionirski ne prireja. Naša skrbna tajnica Štefi Koncilja se trudi, da bi čim več vstopnic razdelila. Kuharice so obljubile, da bodo pripravile dobro, okusno večerjo. Ta je v skrbi Albine Warznik in njenih pomočnic.

Po banketu bo prosta zabava, ko bodo Grabnarjevi fantje z igrali in nas razveseljevali s prijetno glasbo.

Na veselo svidenje v Slov. društvenem domu v nedeljo, 8. oktobra, ob petih popoldne!

France iz Ljubljane

— Devet držav oskrbuje deželo z okoli 50% vseh bolniških negovalk.

IZ NAŠIH VRST

LORAIN, O. Cenjeni urednik! Prilagam Vam denarno nakaznico za naročnino Ameriške Domovine še za eno leto.

Ta lepi in priljubljeni časopis nam še vedno zelo ugaja, čeprav včasih prinese neljubo pomoto, kar pa je odvisno od poročevalca ne od urednika.

Zelim Vam mnogo uspeha in blagoslova pri listu, da ga boste še dolgo lahko urejevali. Se Vam zahvalimo in vse v uradu prav lepo pozdravljamo!

Matt Mlakar

HAMILTON, Ont. — Spoštovano uredništvo! Pošiljam Vam ček za Ameriško Domovino za eno leto.

Z listom sem zadovoljen, ker prinaša veliko novic iz starega kraja. Zelim Vam mnogo uspeha pri širjenju tega slovenskega časopisa po Ameriki in Kanadi. S spoštovanjem, Vas pozdravljam!

Franc Erzár

PUEBLO, Colo. — Spoštovana uprava! Prilagam denarno nakaznico v znesku \$16.00, kot naročnino za nadaljnje leto.

Z listom sem zelo zadovoljen in ga toplo priporočam tistim, ki ga še nimajo. Ameriški Domovini pa želim še dolgo življenje in da bi našla pot v vse slovenske domove.

Lepo pozdravljam vse sodelavce in vse Slovence po širnem kontinentu!

Jože Škrjanc

VESTI IZ SLOVENIJE

Zaključna proslava 1200-letnice pokristjanjenja Slovencev na Sveti Gori

"Družina", verski list, ki ga izdajajo slovenski škofje v domovini, prinaša v številki od 1. okt. tl. na prvi strani pod naslovom "VERNOST PREDNI-KOV JE NAM KAZIPOT", obširno poročilo o zaključni vse-slovenski cerkveni proslavi 1200-letnice pokristjanjenja Slovencev, ki je bila 16. in 17. sept. tl. na Marijini božji poti na Sveti gori pri Gorici. Sicer so že pred tem datumom stalno prihajale k svetogorski Kraljici množice njenih čestilcev iz vseh delov slovenske zemlje s te in one strani jugoslovanskih državne meje, vendar glavna proslava tega velikega letošnjega jubileja našega naroda je bila opravljena na ta dva dni. Na ta dva dneva so prihiteli na Sveto Goro v velikih množicah romarji prav iz vseh slovenskih škofij s svojimi škofi na čelu. Čuvar Marijinega svetišča in glavni organizator slovesnosti p. Martin Perc je od sobote dopoldne pa do nedeljskih dopoldanskih ur neprestano z vso ljubeznivostjo sprejemal romarje. Zraven pa so neprestano zvonili veliki in močni svetogorski zvonovi: največji tehta 4500 kg in danes v teži nima para na Slovenskem, najmanjši pa 2300 kg. Sodijo, da je v teh dneh obiskalo Sveto goro od 15 do 20 tisoč romarjev, med katere je bilo razdeljenih okrog 7000 obhajil. Od sobote popoldne do končanih slovesnosti v nedeljo dopoldne je spovedovalo neprestano nad 30 spovednikov.

V soboto zvečer so imeli procesijo z bakljami. V njej so nosili duhovniki in fantje kopijo milostne Marijine podobe. Pripravili so za to priložnost nad tisoč bakelj, pa jih je v trenutku zmanjkalo. V procesiji je stopal za Marijino podobo škof apostolski administrator Slovenskega Primorja dr. Janez Jenko. V eni roki je držal svojo škofovsko pastirsko palico, v drugi pa bakljo.

Pri sobotni večerni maši je imel govor prelat Andrej Simčič, župnik in dekan v Solkanu. Govoril je o zgodovini svetogorske božje poti odnosno o njeni povezanosti z zgodovino našega naroda.

Polnočno mašo je opravil mariborski škof dr. Maksimilijan Derževnik. Glavna misel govora mariborskega nadpastirja je bila: Leto vere in Marija. Češčenje Mater božje je posebej uspešno sredstvo, da svojo vero ohranimo, utrdimo in izročimo prihodnim rodovom. Marija je vzor trdnosti in neomajne vere.

V nedeljo ob sedmih zjutraj je v slovenskem spredu z duhovniki somaševalci pristopil k milostnemu oltarju domači škof dr. Janez Jenko. Glavni predmet njegovega govora med sv. daritvijo je bil: naša vernost včeraj, danes in jutri. Danes precejšnji del našega ljudstva doživlja versko krizo. Nastopili so svetovni nazor, ki zavračajo krščanstvo. Ljudje so se zelo spremenili. Pozabili so nevedne Boga Očeta, ki vodi svet. Nemirnjivo božjo podobo so zamenjali z zgledi umrljivih ljudi in se začeli navduševati nad varljivimi vrednotami. Skratka: po božje so začeli častiti ljudi, Boga pa pozabili. Velika znota današnjega časa je življenje brez Boga. Toda Jezus je edini Odršenik sveta, je bil in bo! Kristus, ne idoli, je naš rešitelj! Marija pa naj bdi nad nami s svojo materinsko roko zdaj in v prihodnosti!

Okrog desete ure v nedeljo dopoldne se je zbralo v svetišču novih več kot 9000 romarjev.

Sprevod k sv. maši ob tej uri je bil slovesen zaključek proslav 1200-letnice pokristjanjenja Slovencev in 220-letnice kronanja svetogorske Kraljice. Okrog treh slovenskih škofov so se zbrali zastopniki vse slovenske duhovščine. V sprevodu so stopali tudi nadškof iz Bara v Črni gori primas Srbije Aleksandar Tokić in trije zastopniki goriškega stolnega kapitlja. Med slovesno mašo ljubljanskega nadškofa je cerkveni pevski zbor iz Mirna pri Gorici pod vodstvom Venčka Budina in A. Klančiča odlično zapel slovensko mašo v čast sv. Vincenciju, delo skladatelja Lojzeta Mava. Nadškof Pogačnik si je v svojem govoru zastavil vprašanje: Ali Slovenci danes dovolj častimo Marijo? Odgovoril je, da ne. Včasih so bili skoraj vsi otroci v Marijinih vrtcih, večina deklet in žena v Marijinih družbah, verni dijaki v Marijinih kongregacijah; tudi fantje in moške so imeli marsikod svoje Marijine družbe. Člani in članice teh združenj so vsak dan opravljali določene molitve Mariji na čast. Danes pa že bolj malo opravljamo molitve Mariji na čast. — Marijo smemo častiti, ker je božja mati. Bog sam jo je počastil in mi je ne bi? Kdor Mater božje ne časti, ne pride k Bogu. — Svetogorska Kraljica naj nam izprosi stanovitno vero in dela, ki bodo ustrezala tej veri!

Duhovniška imenovanja in prestavitve v ljubljanski nadškofiji

Melhorju ŠKODA, upravitelju v Stangi, je bil dekret za upravitelja na Savi razveljavljen iz zdravstvenih razlogov in je bil imenovan za upravitelja župnije Sora, Sava pa je bila podeljena v soupravo Janezu KOTARJU, župniku v Litiji. P. Modest GOLIA, OT, je bil na lastno prošnjo rezrešen službe župnij. Upravitelja na Rudniku. Dr. Janez JENKO, SDB, je bil imenovan za župnika-vikarja pri sv. Tereziji D. J. na Kodeljevem v Ljubljani; Jožef PUNGERČAR, SDB, za upravitelja v Cerknici; Janez GNIDICA, SDB, za upravitelja na Koprivniku v Bohinju; Fr. SITAR, SDB, za upravitelja na Zelimlju.

Za kaplane so bili nastavljeni naslednji salezijanci: Andrej RIGLER v Škocjan pri Novem mestu; Anton ROZMARJČ v Moste v Ljubljani; Peter BOGATAJ v Boštanj; Janez Vidic v Cerknico; Stanislav TRATNJEK v St. Rupert, Anton KOSIR na Rudniku in Jože ZVER v Mokronogu.

Pisatelju Ivanu Preglju odkrili spominsko ploščo

Na Mostu na Soči ali nekdanji Sv. Luciji so odkrili sredi preteklega meseca na pisatelju dr. Ivanu Preglju na njegovi rojstni hiši njegovi prijatelji spominsko ploščo. Pobudo za to je dal Klub starih goriških študentov, ki mu predseduje Franc Gorkič iz Vrtojbe, njegovi člani pa so številni bivši študentje srednjih šol v Gorici pod staro Avstrijo.

Pri odkritju plošče je bil glavni govornik pisatelj Saša Vuga. Pregljev rojak z Mosta na Soči. Spregovoril je tudi starosta primorskih slovenskih pisateljev France Bevk. Ivan Pregelj je bil izrazit katoliški pisatelj, zato je bil prva leta po vojni pri novih oblastnikih v Sloveniji v veliki nemilosti. Še sedaj, ko je šlo za postavitev plošče pokojnemu pisatelju, ni šlo brez nasprotovanj.

Maks Metzger:

Monika potuje na Madagaskar

Sprevod se je uredil. Na čelu je stopala godba, sledili so ji Neptun in morska bogova, nato otroški voziček, krava. Palada Atena, Arion, orientalska ljudstva in nazadnje plešoč mor-narke. Trikrat so narj in mornarke. Trikrat so šli okoli krova, James je bobnal na klavirju slavnostno korač-nico in Monika se je napenjala na piščali. Arion je pel svojo najljubšo popevčico, a z njo ni izjavil niti enega delfina na po- vršje. Končno pa krava ni ho- tela več sodelovati in obstala je pred svojim hlevom. Sprevod se je razšel, malčka Toma pa so skrbeno dvignili iz vozička in nesli v salon. Pestunja jim je sledila s steklenico in mu dala piti, kadar se je drl.

Sledila je sijajna pojedina. Nato so spustili umetelni ogenj v zrak in plesali na krovu pozno v noč — kako pozno, tega Mo- nika ni zvedela, kajti atek se je skrbeno umaknil s svojim pastirč- kom, še preden je dosegla vese- lica po mnenju ostalih višek.

Slavje je nudilo skozi nekaj dni dovolj snovi za razgovor, nato pa se je zopet zgrnila vro- čina nad parnikom. Potniki so dremali v senci plahite in pre- puščali kapitanu in ladijskemu vijkaku, da skrbita za napredo- vanje na južni poluti.

Stirje Angleži so sedeli vedno kje v kakem kotu skupaj in se vneto razgovarjali. Sallyjevi pr- sti so planili včasih v zrak, kot da šteje po portugalsko. Zvečer se je razleglo njih mrmljanje iz Tomove kabine, dokler ni pre- šlo v hrup in petje.

Dr. Ozvald se je često razgo- varjal z Jamesom in rekel, da je izobražen in dobro vzgojen človek. Vedno manj je razumel, kako se more počutiti dobro v družbi ostalih. A Moniki se tudi drugi niso zdeli preveč napačni. Jonny je bil dober tovariš pri igranju, Sallyjevega junaškega dejanja v Lizboni ne bo nikdar pozabila in tudi njen odpor do Toma se je porazgubil. Kadar je sedela sama na svojem stolu na krovu, je včasih sedel mister Toplis k njej. On ni govoril mno- go, saj ni znal nemški, zato pa je kazal Moniki umetnije s kar- tami, napravil, da so zginili nov- ci in jih nato potegnil iz Moni- kinega nosu ali pa je napravil iz svojega robca miško, ki je ka- zala nato pošastno naravno živ- ljenje. Če se je Monika nasme- jala, je bil zadovoljen. Včasih pa je bil tudi tako žalosten, da je bilo Moniki kar hudo. Tedaj ni delal nobenih umetnij, temveč držal je le njeno roko nekaj ča- sa v svoji in potem odšel s po- večeno glavo.

Nekega dne, ko so se že pri- bliževali rtiču, je bilo nebo raz- deljeno v dve polovici: modro- zlato na severu in sivorumeni na jugu. Po tolikih sončnih dneh se je vzbudil tesnoba občutek, ko so vse naokoli ugasnile barve v senci oblakov. Dame so raz- burjeno obkolile kapitana, ko je prišel k zajtrku, in vpraševale so vse hkrati: "Ali se bliža vi- har?"

"Kaj še!" je rekel kapitan, "vihar! Kaj je vihar! Bo pač malo pihljalo — to je v tej zem- ljevisni širini nekaj običajnega, a končno ocean ni boulevard in 'Ville de Tamatave' ni kak av- tobus."

Dame so bile na pol pomirjene in kapitan je šel takoj na pred- nji krov, ukazal odpreti skla- diščne line in spraviti breton- ska goveda in vse druge živali pod krov. Spuščali so jih z zanko. Uboge krave so mukale za- molklo in plašno, prašiči so obupno cvilili in krulili in ko-

koši so razjarjene kokodajsale v svojih košarah:

"Zakaj pa nam tega niso v začetku povedali, potem se sploh ne bi bile odpeljale s to ladjo!" Samo mačke se vse to ni prav- nič dojmilo. To ni bil prvi vihar, ki ga je doživljala, poleg tega pa je imela ritem.

Plahto so spravili. Stoli so zginili s krova. Da, zdaj kar naenkrat ni bilo več tu zgoraj poletne restavracije in plesišča, temveč gladki krov resne ladje: vse je bilo pripravljeno za spo- pad!

Kar je najprej prišlo, to je Monika poznala že z Rokavske- ga preliva: prvo lahno dviganje parnika, kot da drči čez neviden prag. Prve naborke in razpršitve nedolžnih penastih vrhov, viso- ko tenko petje v jamborih. Nik- dar pa še ni doživela barv, kot jih je zdaj kazala stena oblakov na jugu. V Rokavskem prelivu sta ji bila dež in megla zakri- vala nebo, tu pa se je privlekla sredi dneva črnomodra noč v svet. Že je bila skoraj vsa orja- ška kupola nad njo zatemnjena in samo globoko na severnem robu so prebadali rezki žarki pošastni zvarek. Rumeni pajčo- lani so se vlekli čez in voda je bila rdeča in težka kot baker, ki ga je v globini skrit ogenj raz- topil. Nenadoma so se prelile barve druga v drugo, luč ob ro- bu je ugasnila in sivozelena me- šanica je planila rjoveč nanje. Prvi sunek viharja se je zaletel v parnik s tako silo, da se je na še gladki površini nagnil in stresel.

Nadaljnji potek ni trpel več gledalcev. S težavo sta se pre- bila atek in Monika do stopnic, kjer sta naletela na Toma, ki se je, nesigurno zibajoč se, zama- n trudil, da bi odprl vrata. Da bi mu pomagal, je spustil atek za sekundo Monikino roko. A v tem trenutku je zadel ladjo nov su- nek, zavrtel Moniko, jo vrgel na tla in odnesel do ograje. Kot njena senca ji je sledila druga postava, se opotekla, padla, le- zla, jo dosegla, ovila z eno roko, z drugo pa zgrabila železne pa- lice ograje. Že je bil atek na me- stu in mornar, ki je bil opazoval prizor. Sunek je ponehal in vsi štirje so dospeli do vhoda v ka- jute — a v sekundi pred atko- vim prihodom bi bilo brez Toma najbrž po Moniki. Atek je bil blede kot mrlič in vedno znova je stiskal Tomovo roko, a Tom se je le na poseben način sme- hljal predse, gladil Monikine lase in izginil potem s prav tako nesigurnimi nogami, kot je bil prej stopal proti svoji kabini. Kje neki je bil vzel možak — opoldan je že bilo! — nenadoma moč in duhaprisotnost, da je re- šil majhno deklico?

Zdaj sta sedela popotna tova- riša v tesnem objemu na malem divanu v kabini in njune misli so romale isto pot — k mamici. Morda je tudi doma vršel vihar in v strahu in skrbeh si je mis- lila: "Kako se godi mojima dra- gima na morju?" Atak si ni upal premisliti do konca, kako bi bilo, če bi se moral brez Monike vr- niti k njej.

Pozabila sta vihar, a vihar ni pozabil njih. Stresal je njuno plavajočo hišo, kot da hoče na vsak način vanjo, po žrtev, ki se mu je izmuznila. Za pomočnika si je vzel morje in ga butal ob njuno malo okno, da je kar bu- čalo in da se je kabina stemnila. Potiskal je vodne gore pod njiju in dvigal vso ladjo, kot da hoče vdreti od spodaj notri, in, ko to ni nič pomagalo, jo je pustil zo- pet pasti in vrgel od zgoraj nove gore na krov, da bi jo zdrobil.

New York - Washington - Cleveland

V.

MILWAUKEE, Wis. — Spoči- ti in dobro razpoloženi smo se korajžno podali v vrsto tisoč- glave množice za obisk predse- dnikove rezidence "BELE HISE." Na zunaj naredi vtis skromno- sti lepe vile s krasnim vrtom, toda v notranjosti v spodnjih prostorih, se pa vrstijo krasno opremljene sobe različnih veli- kosti. Najlejša je "East Room", kjer predsednik svečano spre- jema goste. V drugem nadstrop- ju prebiva predsednik s svojo družino. V današnji "Beli hiši" je 132 sob in dvoran na razpolo- go domačin in tujim dostojan- stvenikom. Prvi je živel v tej hiši predsednik John Adams le- ta 1800. Leta 1814 so angleške čete zažgale to hišo, pa je le delno zgorela. Ko so jo popra- vil in uredili, so se na zunanji strani zida poznale temne in sa- jaste lise, ki jih je povzročil o- genj. Zidarji so potem prebar- vali zunanjo stran z belo barvo in od takrat se imenuje pre- sednikovo bivališče "Bela hiša". Na nasprotni strani se nahaja "BLUE BLAIR HOUSE", kjer predstavnik drugih držav pre- nočujejo, se hranijo in spreje- majo goste.

Po obisku v "BELI HISI" smo se podali v veliko, z belim mar- morjem zidano palačo "SUPRE- ME COURT", katere pročelje je obrnjeno proti "Capitolu". V teh dvoranah ima 8 visokih sod- nikov in predsednik "Vrhovne- ga sodišča ZDA" seje, razprave in zaslivanja, kadar tolmačijo določila ameriške ustave. Ker so tudi oni zmotljivi, zato več- krat razlagajo zakone, ki niso v skladu z javnim mnenjem. Toda v tej palači najvišjega sodišča se počutiš miren in siguren, samo vzdruže ti da večjo vero v pra- vičnost.

Središče in srce Amerike je "UNITED STATES CAPITOL", kjer stoji na najvišjem vrhu kupole, bronzast kip "SVOBO- DE". V tej ogromni državni stavbi je 431 sob in dvoran. Na levem krilu se nahaja senatna zbornica, danes razen obisko- valcev, prazna — toda pred 8 leti sem imel priliko prisostvo- vati senatorski seji, katero je takrat vodil sedanji predsednik — demokratski voditelj L. B. Johnson. Na desnem krilu se nahaja kongresna zbornica, raz- ten turistov — prazna. Pred le- ti sem imel čast v tej polni kon- gresni dvorani poslušati takrat- nega "speakerja", danes že po- kojnega zakonodajalca Sama Reyburna. — Njegovo ime nosi

Prestonica Amerike Wash- ington, D.C. (District of Colum- bia), leži med državo Mary- land in Virginijo ob reki Poto- mac. Ima okoli 900.000 ljudi, ki so vesele in prijazne narave in gre človeku na roko, v kolikor je mogoče. Geslo ameriške pre- stolnice je: "Justice to all — Pravico vsem." Zgodovina se prične leta 1790. Takratni zastop- niki naroda so v čast italijan- skemu navigatorju Kristofu Co- lumbu, odkritelju Amerike, ime- novali prestolniško ozemlje: "District of Columbia." V mestu je ogromen avtomobilski pro- met, je veliko verskih in pri- vatnih šol, nešteto čistih resta- vracij z odlično kuhinjo in ne previsokimi cenami. V mestu je tudi nekaj gledaliških in kon- certnih dvoran, v katerih na- stopajo največji domači in tuji umetniki. Washington — pre- stolnica Amerike je krasna in je vredna, da si jo ogleda vsak- do!

(Konec sledi)

Lojze Galič

Hotelski uslužbenci se uče tujih jezikov

RIM, It. — Človek je vedno vesel, če here laskave izjave o rojakih, ki so se uveljavili v sve- tu, zlasti če o njih poroča tuje časopisje. Tako je "TURISMO d' ITALIA" uradni organ F.A.I.A.T. (Federativna Zveza vseh Itali- janskih Hotelskih Zvez v Italiji) pod rubriko; "DIORAMO TU- RISTICO" prinesel članek pod naslovom: "V RIMSKIH HOTE-

LIH SE HODI V ŠOLO". Članek je nato oddajala tudi Italijanska radijska postaja "Passaporto per tutti."

Iz članka zvemo, da je po- jetni lastnik dveh hotelov v Ri- mu, "BLED" in "DANIELA" g. Vinko LEVSTIK, jugoslovan- skega porekla (g. LEVSTIK si- cer raje vidi, da se ga označi kot Slovenca, saj mu je sedanji režim zaradi njegove antikom- nistične usmerjenosti nasproten, kar se razbere zlasti iz pisanja režimskega časopisja) podvzel akcijo, ki bi jo lahko označili za revolucionarno v krogih rim- skega in sploh italijanskega ho- telirstva.

Trikrat na teden morajo nje- govi nameščenci v nižji sezoni zamenjati od 15.30 do 17.00 ure svojo poklicno dejavnost za šolske stole, kjer se uče izme- nično angleško in nemški jezik. Gotovo, da je g. LEVSTIK tu zaoral globoko ledino, saj je v neki meri prekorajčil kot privat- nik celo "samoupravljanje", ko z lastnimi stroški šola svoj per- sonal.

"TURISMO d' ITALIA" k te- mu poročilo dodaja svoj kome- tar; "Danes, ko zahteva turiz- zem novo tehniko in vedno bolj izpopolnjen način v izvajanju, zasluži pobuda g. LEVSTIKA ne samo občudovanje, temveč predvsem posnemanje in to v vseh pokrajinah Italije, saj je primer sodobnega načina gosto- primstva v najbolj inteligent- nem smislu besede turizem. Pri- jazen sprejem, pozdrav, razgo- vor in poslovitve v jeziku go- sta, to pomeni propagando sto- krat več kot pa deset brezbriz- nih vabil na oglu ulice, kjer ho- tel stoji."

Moskva pridno zalaga Sev. Vietnam z orožjem

WASHINGTON, D.C. — Na- čelnik skupnega generalnega štaba general Wheeler je dal po-

dodboru senatnega odbora za vojno pripravljenost sledeče po- datke o orožju, ki ga rabi Sever- ni Vietnam v boju z našimi obo- roženimi silami: Severni Viet- nam porabi vsak mesec okoli 25.000 ton municije za boj proti našim letalom. Ima 180 oporišč za rakete SAM, ki jih usmerja proti našim letalom. Zadnji dve leti so komunisti izstrelili okoli 4.000 raket, toda brez blestečega uspeha. Rakete so uničile le 76 naših vojnih letal, torej le 17 na vsakih 10.000 poletov, kar je ve- liko manj kot v drugi svetovni ali korejski vojni. Komunisti iz- strelijo dnevno povprečno po 8

MALI OGLASI

Naprodaj

Zelo poceni prodamo tri sode za vino, otroški voziček popol- noma nov, avtomatični food freezer, samo 6 mesecev star. Tudi preša za grozdje, in mlin za grozdje. Cirkularna žaga. Oglasite se po 6. uri na 723 E. 157 St. (190)

V najem

Tri sobe in kopalnica se odda zgoraj za \$40 mesečno na 5902 Prosser Ave. UT 1-0955. (191)

Soba se odda

Velika spalna soba se odda poštenu ženski na 15201 St. Clair Ave. Apt. 14, 2. nadstropje. Tele- fon 391-8870. —(191)

V najem

4 sobe se oddajo zgoraj v fari sv. Vida, odraslim. Naslov se dobi v uredništvu. (192)

Naprodaj zaradi zapuščine

Mr. in Mrs. Frank Turk FLORIDA — Krasno preno- vljena 5-sobna hiša, 2 spalnici, bakrene cevi, mestna voda, nizki davki, ekstra lot, v M i a m i. Zmerna cena. Pišite na Steve J. Lucic, 2921 South West 19th Terrace, Miami, Fla. 33145. (199)

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

17002 Lake Shore Blvd.
KENmore 1-6306

1053 East 62nd Street
HEnderson 1-2088

Grdina trgovina s pohištvo — 15301 Waterloo Road
KENmore 1-1235

GRDINA — Funeral Directors — Furniture Dealers

NA STRAŽI OB JORDANU — Izraelski vojak sedi visoko na bregu nad reko Jordan in opazuje okolico. Za slučaj nevarnosti ima tik poleg sebe izkopan jarek, kjer je dobro zavetje pred krogkami z onstran Jordana.

raket. Zadnje čase jih celo manj, najbrže jim je trenutno zastal dovolz raket iz Rusije ali pa se je na prevozu kje kaj zataknilo.

General Wheeler misli, da i- majo Severni Vietnamci od svo- jih divizij tri ali štiri v Južnem Vietnamu. Orožje z municijo vred jim dobavlja Moskva 60%, Peiping 30%, ostalih 10% pa evropske komunistične države, posebno Češka.

Britanija dobila prvo "Polaris" podmornico

LONDON, Vel. Brit. — An- gleška vojna mornarica je pre- vzela v ponedeljek prvo atom- sko podmornico oboroženo s Po- laris raketami Resolution. Do leta 1970 bo dobila še 3 take podmornice.

Podmornice same so grajene v Britaniji, rakete Polaris pa bodo dobile iz ZDA. Te so ra- kete Polaris že začele nadome- štati z močnejšimi Pozeidon, ki pa jih Angleži za enkrat ne mi- slijo kupiti za svojo "strategi- čno atomsko silo".

Zenske dobijo delo

Delo za žensko

Iščemo Slovenko, da bi živela pri starejši dvojici v zamenjo za sobo, hrano in malo plačo; lahko hišno delo in postrežba. Kličite RE 1-6268. (190)

Moški dobijo delo

POMIVALEC POSODE-HISNIK

40-ur na teden

Obrobne koristi

Oglasite se osebno

od 8. zj. do 4. pop.

STOUFFER'S

Top of the Town

100 Erieview Plaza

(100)

MACHINISTS

THE CLEVELAND PNEUMATIC Tool Co.

3784 E. 78 St. 341-1700

A Subsidiary of
PNEUMO-DYNAMICS
Corp.

MACHINISTS

TO WORK ON

AERO SPACE

MISSILE and

Aircraft Components

KELLER - HYDROTEL

Contouring and profiling
Machines

HORIZONTAL

BORING MILLS

TURRET

LATHES

GAP TURRET

LATHES

ENGINE LATHES

MILLING MACHINES

RADIAL DRILLS

NUMERICAL

CONTROLLED

MACHINES

DOBRA PLACA OD URE IN

DRUGE UGODNOSTI

Predstavite se osebno

od \$15 dop. do 5. pop.

ali kličite

341-1700

za čas sestanka

An Equal Opportunity Employer

(191)

Miklova lipa

ZGODOVINSKA POVEST

Spisal Malograjski

Prebivalci goratih krajev so res v marsičem na slabšem, nego stanovniki, ki so se naselili po dolinah in ravninah. Na viščinah gori traja dalje zima nego v nižavi, in svet, ki leži v strmini, se mnogo teže obdeluje nego na planem. Toda tudi bivanje na visokih krajih ima svoje lepe strani. Saj je splošno znano, da je v kakem kraju zrak tem čistejši in zdravejši, čim više leži isti. In kolikokrat sije po zimi na visočinah prijazno sonce, v tem ko krije doline gosta megla!

Tudi je napačno, ako se misli, da so prebivalci goratih krajev ubožnejši nego poljanci. V obče se nahaja morda res več revežev v gorah nego v ravninah, toda če greš na primer do kmetov, ki so naseljeni ob različnih vrhovih, ki obdajajo od vseh strani trg Železno Kapljo na Koroskem, se prepričaš kmalu, da so ljudje tu prav imoviti.

In kako lepo imajo kmetje tukaj vse urejeno! Tu je vsak

posestnik takorekoč sam svoj knez!

Na pripravnem prostoru ima postavljeno hišo, tudi dve, če mu je družina velika; blizu zraven kje so razna gospodarska poslopja, a krog in krog njegovega selišča je ves svet njegova last.

Prav tik doma se nahaja navadno sadni vrt z različnim drevmem; v ozadju gori se širi gozd ali les, kakor pravijo gozdu tukaj, a ob bolj solčnih obronkih se ziblje klasje raznih žit po skrbno obdelanih njivah.

Seveda, če vidiš, v kaki strmini leži po teh krajih večkrat polje, se čudiš, kako morejo ljudje sploh tu obdelovati zemljo. In vendar tudi to ni tako hudo! Ne samo ljudje, tudi živina je to navajena bregu, in tako je možno, da ti kmet tukaj ravno tako orje svoje polje, kakor kmet v ravnini.

Glede na to, da so naselbine v teh krajih bolj po redko sejane in da ima sosed do sosedu mno-

gokrat po pol ure in morda še dalje, je kmet tukaj preskrbljen tudi z marsičem, česar prebivalcu na ravnem ni potreba, a zato je pa tudi tem neodvisnejši od tuje pomoči.

Tako se tukaj prav pogosto nahaja, da ima kmet sam zase mlatilnico. In ni dovolj, da ima vsaka hiša svoj vodovod, temveč kar je premožnejših kmetov, imajo celo tudi vsak svoj mlin, tako da si lastno žito lahko sami zmlejejo.

Istotako ima vsak posestnik tudi svojo lastno kapelico, kjer ob neugodnem zimskem času opravlja s svojimi ljudmi lahko molitve, če sneg ne dopušča, da bi šli doli v trg k službi božji.

Kaj si moreš želeči še lepšega? Ali ni tak posestnik bolj sam svoj gospod nego marsikdo drug?

O sešah ter gorskih prebivalcev, ki so v marsičem zanimive, ne more biti tu govora, pač pa nam je omeniti neke navade radi tega, ker se naslanja na njo sledeča povest.

Kadar praznuje taka kmetiška hiša kak poseben god, bodisi da je pripeljal mladi gospodar vesto na dom, bodisi, da mu je zagledal prvi sin luč sveta, takrat vsadi na pripravnem mestu drevo, ki naj spominja sovremenike svoj živi dan na veseli dogodek ter ga oznanja tudi potomcem še pozna leta.

Tak živ spomenik se nahaja tudi pri Miklovem posestvu, ki leži dokaj visoko na prijaznem kraju kake tri četrti ure od Železne Kaplje proti jugovzhodu. Mogočna, krasna lipa dviga tukaj svoj ponosni vrh proti nebu ter razprostira na široko svoje košate veje. Kdor zaide semkaj, se čudi temu veličastnemu drevesu, in več ko enkrat so ga že narisali in naslikali umetniki.

Vsakdo, ki pozna rast lipe, bo cenil starost tega drevesa najmanj na štiri sto let. Da se lipa ni zasejala sama od sebe, temveč da je bila vsajena pred stoletji iz posebnega vzroka in v spomin na važen dogodek, to izpričuje ustno izročilo, ki se je ohranilo do današnjega dne o tej košati lipi.

Na to izročilo in na nekatere zgodovinske podatke, nabrane iz domače zgodovine, se naslanja sledeča povest.

I.

Bilo je v soboto dne 23. kimavca leta 1473. Dasi se je bližala torej že jesen, je bilo vendar še prav toplo. Nebo je bilo temnomodro in v pravem pomenu čisto kot ribje oko. Niti najmanjšega oblaka ni bilo videti na nebesnem oboku.

Ob takih dneh se odpira od Miklovega doma očesu krasen pogled na razne gorske velikane. Na desno tjakaj, to je že skoro proti severu, se vidi Obir s svojim široko razprostrtim grebenom. Na južnozahodni strani strmi koničasti Storžič v nebo, a še bolj na desno tja dviga navpična Košuta svoja dva rožička kvišku. Na vzhodu imaš ponosno Olševo, a proti jugu ti srečuje oko najkрасnejše gozde, ki so bili včasih vse drugače zarastli, nego so dandanes.

Bilo je še zgodaj na jutro in zrak je bil torej tem čistejši. Vsaka posamezna brazda na snežnikih se je lahko razločevala in zdela se je človeku, kakor bi se bile gore za nekoliko milj približale; tako dobro so se videle vse ponatančnosti na njih.

Toda pri Miklovih ni bilo danes nikogar, ki bi bil opazoval gore in se veselil lepega razgleda. Nad hišo se je razprostiralo jasno nebo, v hiši pa so imeli hudo uro in bliskalo se je notri in grmelo. Jezni pogledi so švigali kakor strele sem ter tja, in čulo se je rohnenje in ropotanje, ki je res spominjalo na grom. Človeški rod si je pač od nekdaj enak in nespametno je misliti, da se je tekom stoletij izpremenil kdo ve kaj. Izpremenil se je morda nekoliko po zunanjih odnošajih svojih, v bistvu pa je človeška narava vedno ena in ista. Ista nagnjenja, iste strasti, iste dobre in slabe lastnosti je imel človek že pred stoletji, kakor jih ima še danes!

Ne bomo se torej čudili, če nahajamo pred štirimi sto leti v Miklovi hiši prepričanje, ki je bil povsem enak prepričanju, ki se dogajajo po kmetijskih hišah čisto še dandanes.

Tedanji Miklov gospodar, Florijan po imenu, je bil še mlad, krepek mož. Obraza je bil zdravega in rdečica, ki mu je zalivala lica, je pričala, da je polnokrven, mogoče tudi nekoliko hudokrven. Oženil se je bil še le pred kakim pol letom, in sicer si je bil poiskal nevesto v Železni Kaplji. Baš to pa, da si je bil izvolil za ženo tržanko, a ne kmetice, mu je hodilo včasih malo navzkriž.

V onih časih je bil med kmetiskim prebivalstvom in med prebivalci mest in trgov razloček mnogo večji, nego je dandanes. Meščani in tržani so uživali pred kmeti marsikatero predpravo, in to je bilo vzrok, da kmeta niso imeli za enakopravnega.

Da je imel mladi Miklav po-

gum, si poiskati nevesto v trgu, za to je tičal vzrok v tem, da je bil res lep, korenjaški mož, da je imel več premoženja nego marsikateri tržan, in da Matilda — tako je bilo njegovi mladi ženi ime — ni bila hči kdo ve kako bogatih starišev. Gledal je pri snubitvi Florijan bolj na to, da dobi čedno ženo, nego da priženi veliko doto.

No in čedna je res bila Matilda, to se je moralo reči. Nesreča pa je bila ta, da se je svoje zunanje lepote malo preveč zavedala in da je bila prinesla tudi mnogo tržanskega ponosa s seboj.

To pa je imelo slabe posledice in je bilo krivo pogostim preprirom v Miklovi hiši.

Mlada gospodinja se je namrdavala kmalu čez to, kmalu čez ono na svojem novem domu, a domačinom to ni bilo všeč, kar je lahko umevno. Tako se je sporekla zdaj s kako sestro svojega moža, katerih je bilo še pet pri hiši, zdaj s kakim hlapcem ali dekle.

Florijan je precej časa prenašal potrpežljivo te slabosti svoje žene in preslišal je nalašč marsikatero zbadljivo besedo iz njenih ust, akoravno mu dostikrat ni bilo lahko, zatajevati se. Toda upal je vedno, da se njegova

žena še izpreobrne, in večkrat je pobegnil nalašč iz hiše, kadar je začela postajati sitna, da bi se laže premagal in izognil prepiru.

Nekoč pa, ko je začela zopet tožiti čez to in ono ter vzdihovati po Železni Kaplji, je bila mera njegove potrpežljivosti polna. Tisto večno besedovanje mu je presedalo že do grla, in ker mu je bilo prišlo tisti dan tudi še nekaj drugega navzkriž, tako da je bil že itak slabe volje, vzkipi v njem in žena je slišala prve odločne in trde besede iz njegovih ust. To pa ji je

dalo povod, da je začela jokati na glas in se še bolj obtoževati, da je bila tako nespametna in je prišla med tako surove ljudi.

Beseda je dala besedo in tako je bil storjen začetek preprirom med možem in ženo, ki so se ponavljali odslej skoro dan na dan in ki so postajali včasih naravnost neznosni.

(Dalje prihodnjič)

Poštni dohodki

WASHINGTON, D.C. — Poštni uradi v New Yorku in Chicagu prinašajo okoli 15% vsega dohodka zvezni pošti.

RAZPRODAJA "GRDINOVI DNEVI" JE V POLNEM TEKU!

S tem želimo izreči našo "ZAHVALO" vsem številnim odjemalcem, ki so nas v teh dneh obiskali. — Pričakujemo, da nas bodo obiskali tudi oni odjemalci iz in izven mesta, ki dosedaj še niso mogli priti ter z nakupom napravili zelo dobro kupčijo!

Cene izredno nizke-Plačilni pogoji ugodni!

A. GRDINA & SONS

FURNITURE DEALERS — FUNERAL DIRECTORS
15301 Waterloo Rd.

Poslušajte oglase na slovenskih in hrvatskih radio programih!
ODPRTO VSAKI DAN OD 9. dopoldne do 9. zvečer

CHICAGO, ILL.

MALE HELP

MASSEUR
Private Loop Club. Good working conditions and benefits.
Apply
312 S. Federal St.
HA 7-7800
(192)

CHICAGO, ILL.

HOUSEHOLD HELP

HOUSEKEEPER
Live in. 3 small children. Own room, bath, 1 child o.k. La Grange, Ill. FL 2-9790.
(190)

FEMALE HELP

NURSES

FULL TIME — \$251.35 bi-weekly — \$282.00 bi-weekly

STAFF NURSES

HOURLY — \$3.15 Hour — \$3.53 hour

LICENSED PRACTICAL NURSES

FULL TIME — \$201.54 bi-weekly — \$242.92 bi-weekly

LICENSED PRACTICAL NURSES

HOURLY — \$2.25 hour — \$3.04 hour

OPERATING ROOM NURSE

\$245.22 bi-weekly — \$300.39 bi-weekly

3 weeks paid vacation — 3 weeks paid sick leave — 11 paid holidays — Live-in accommodations and laundry service are optional at low cost. On duty meals are provided at no charge, at locations convenient to the assigned service. Beautiful grounds, tennis courts, cookouts, free movies, social director and activities are also available. These positions offer many other benefits at the Veterans Home and Hospital.

APPLY IN PERSON, WRITE OR WIRE:

NURSING OFFICE STATE OF CONNECTICUT VETERANS HOME AND HOSPITAL COMMISSION

West Street, Rocky Hill, Connecticut or Call Code 203

Rocky Hill Exchange 529-2571, Ext. 233, or the Personnel Ext. 395
(190)

OCTOBER 1967

S	M	T	W	T	F	S
1	1	1	1	1	1	1
1	1	1	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Ta koledar rabimo za računanje obresti.

Če odprete do 10. oktobra nov hranilni račun, ali če dodaste vašemu dosedanjemu se bodo vaše vloge obrestovale že od 1. oktobra.

Mi vam bomo pomagali, da bo vaš denar rasel varno z najvišjo bančno obrestno mere 4% na leto, obresti pripisane in plačane polletno, na vlogah vloženi

Clan Federal Deposit Insurance Corporation

eno polno četrtletje.

Sedaj, ko vam nudimo še 10 dodatnih dni za hranjenje, izkoristite jih — v enem izmed 78 uradov Cleveland Trust.

Cleveland Trust

in obdržite sončne žarke skozi vso zimo

Tu so navodila, kaj storiti, da bo Vaš plinski ogrev pripravljen za zimo: 1. Če imate kurjavo na zračni pritisk, menjajte zračni filter. Filterji morajo biti večkrat menjani za večjo zmogljivost in sedaj je čas za to, ker se nam bliža mrzlo vreme. 2. Naravnajte vaš termostatski na 5 stopinj nad sobno temperaturo. 3. V nekaj minutah kontrolirajte vaš grelec ali radiator v vsaki sobi, če prihaja toplota. 4. V slučaju kakršnihkoli težav takoj pokličite vašega toplotnega operaterja. Ne čakajte, da bodo toplotni strovnjaki tako zaposleni, da vam ne bodo mogli takoj postreči s servišem.

Preglejte vaš ogrev sedaj. Zagotovite vaši družini udobje skozi vso zimo.

In ko ste že pri tem delu, pišite ali pokličite East Ohio še danes, da vam pošljejo brezplačno brošurico "Heat Your Home for Less". V njej boste našli učinkovite nasvete — od izolacije do vremenskih zaščit — za polno učinkovitost vaše toplotne naprave.

THE EAST OHIO GAS COMPANY
PART OF THE CONSOLIDATED NATURAL GAS SYSTEM

